

3. Податковий кодекс України: Закон України від 4.12.2010. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>

4. Про Національну програму "Нафта і газ України до 2010 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.02.1995 р. N 125 (втратила чинність від 21.06.2001). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/125-95-%D0%BF>

Рябцев Г. Державна політика розвитку ринку нафтопродуктів в Україні: аналіз проблем. URL: http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2012/2012_02%2813%29/12rgluap.pdf

ДЕРЖАВНЕ ФІНАНСУВАННЯ ТЕХНІЧНОГО ООНОВЛЕННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

***НАВРОЦЬКИЙ Я.Ф., КАНДИДАТ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК
ННЦ "ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ"***

Агропромисловий комплекс України – важливий сектор національної економіки, який об'єднує різні види економічної діяльності щодо виробництва сільськогосподарської продукції, продуктів харчування, а також доставки їх до кінцевого споживача. Якщо у 2007-му, перед світовою економічною кризою, частка сільського господарства у ВВП України становила лише 6,3%, а обробної промисловості — 18,4%, то у 2016-му – відповідно 11,6% і 12,0%, але у 2019 році цей показник для сільського господарства – 9%, а для промисловості зріс до 16,4%. При цьому третина обробної промисловості — харчопром, що переробляє сільськогосподарську сировину й також є частиною агропромислового комплексу [1].

АПК залишається одним з основних бюджетоутворюючих та експортоорієнтованих секторів національної економіки. Але, аграрна політика впродовж трансформаційного періоду характеризувалась здебільшого переважанням тактичних, а не стратегічних цілей і програм, а регуляторна діяльність держави не мала системного і послідовного характеру. З огляду на зазначене, для України особливо актуальною є проблема підвищення ефективності впливу держави на розвиток аграрного сектора в цілому, та на матеріально-технічне забезпечення рослинницької галузі зокрема [2].

В різний час в Україні приймалися законодавчі акти та програми, спрямовані на стимулювання техніко-технологічного оновлення аграрного виробництва, у тому числі сільськогосподарської

техніки. На даний час найбільш ефективною, на думку автора, є урядова програма здешевлення сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва яка була відновлена у 2017 році після довготривалої перерви [3].

Аналіз обсягу фінансування техніко-технологічного оновлення (с.-г. техніка) за вищезгаданою програмою вказує на те, що її фінансування здійснюється нерегулярно та виконується не в повному обсязі, на що вказують дані рисунка 1.

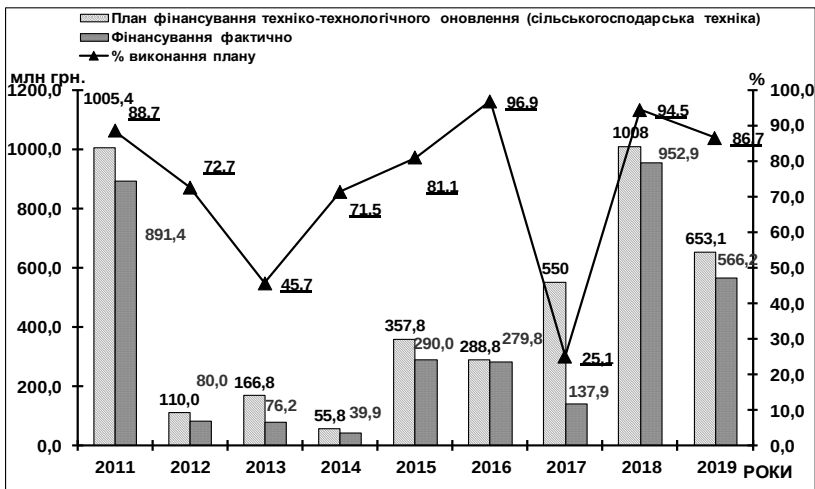

Рис. 1 Виконання плану бюджетного фінансування техніко-технологічного оновлення (с.-г. техніка)

Джерело: розраховано за даними Держказначейства України [4] та Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [5].

Рівень виконання плану з фінансування програми різний, так наприклад, у 2011 році він досяг показника 88,7%, що пояснюється стабільним розвитком економіки, а виконання плану у 2016 році на 96,9% можна пояснити незначною сумою фінансування, і лише по одному з напрямків – механізм здешевлення кредитів та компенсації лізингових платежів.

Але, починаючи з 2017 року ситуація змінилася у бік зростання фінансування програми часткової компенсації вартості техніки вітчизняного виробництва, і найвищого рівня фактично досягло 952,8 млн грн. у 2018 році при досить високому рівні виконання плану –

94,5%. На відміну від умов компенсації у 2017 році де була встановлена ставка часткової компенсації у розміру 25% для усіх підприємств з 2018 року додатково для фермерських господарств встановили 15%, тобто для цієї категорії підприємств ставка часткової компенсації зросла до 40%. У 2019 році впали обсяги фінансування та відсоток виконання плану – 566,2 млн грн. та 86,7% відповідно. На 2020 рік передбачено фінансування у розмірі 1 млрд грн. і станом на 19.09.2020 з цієї суми вже було виплачено 784 млн грн., включаючи 436,9 млн грн. заробованості за 2019 рік [5].

Тому, виконання цієї програми в повному обсязі дозволить і надалі не лише зацікавити сільськогосподарських товаровиробників у придбанні вітчизняної техніки, а й через залучення додаткових коштів вітчизняним машинобудівникам покращити якість техніки.

Література.

1. Як трансформується український АПК. Тиждень.ua: веб-сайт. URL: <http://tyzhden.ua/Economics/197525> (дата звернення: 21.09.2020).
2. Козлова К. Г. Державна підтримка розвитку сільського господарства. Вісник Харківського регіонального інституту державного управління. – 2012. – С. 1-6.
3. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткової компенсації вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва : Постанова КМУ від 01.03.2017 № 130 // База даних “Законодавство України” / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/130-2017-%D0%BF?test=XX7MfyrCSgkyOP4IZi6urk51HI4Ls80msh8Ie6> (дата звернення: 24.09.2020).
4. Річний звіт про виконання Державного бюджету України за 2011-2019 роки: веб-сайт Державної казначейської служби України. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/file-storage/vikonannya-derzhavnogo-byudzhetu> (дата звернення: 22.09.2020)
5. Презентація “Бюджетна програма Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників 1201150 : веб-сайт “Інформаційно-аналітичний портал АПК України”. URL: https://agro.mc.gov.ua/.../02_06_2020_розміщення_на_сайт_доопрац.pptx (дата звернення: 28.09.2020)